

ת"פ 28899/09/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 28899-09-18 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט עדי יעקובוביץ
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אילנה קיפניס
נגד
הנאשמים פלוני
ע"י ב"כ עו"ד צדוק חוגי

גזר דין

פתח דבר

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של **תקיפת בן זוג** לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 [להלן: "**החוק**"] ו**תקיפה קטין על ידי אחראי** לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 28.01.18 (להלן: "**המועד הרלוונטי**"), היה הנאשם נשוי למתלוננת, וא.ז. היה קטין (להלן: "**הקטין**") אשר התגורר בבית, והיה תחת אחריותו של הנאשם. במועד הרלוונטי, בשעה 21:30, קילל הנאשם את המתלוננת. בעקבות זאת, נתגלע ויכוח בין הנאשם לקטין, במהלכו סטר הנאשם בפניו של הקטין. המתלוננת ניסתה להפריד בין הקטין לבין הנאשם, ואז סטר לה הנאשם בפניה. בהמשך, יצא הקטין מהבית וכשחזר, אחז הקטין בידיו של הנאשם, ואז נגח הנאשם בפניו של הקטין. כתוצאה ממעשי של הנאשם, נגרם לקטין פצע בשפה.
3. הנאשם הודה והורשע, ונשלח בהסכמה לבדיקת התאמה לתכנית בית המשפט הקהילתי. שירות המבחן מצא כי הנאשם אינו מתאים לתכנית בית המשפט הקהילתי, אך המליץ להפנות הנאשם לשירות המבחן במסגרת ההליך הרגיל. בעקבות המלצת שירות המבחן, ובהסכמת הצדדים, הנאשם הופנה לשירות המבחן, לקבלת תסקיר בעניינו.
4. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר מבחן מיום 17.09.20, לפיו הנאשם בן 55, נשוי למתלוננת בעבירה הנוכחית מזה 24 שנים, ואב לחמישה. הנאשם מתגורר עם משפחתו בחולון, עובד לאורך השנים בתחום הטקסטיל ומתקיים מהבטחת הכנסה בעקבות פיטוריו עקב מגפת הקורונה. לנאשם תעודת בגרות מלאה ושירות שירות צבאי מלא.

תסקירי שירות המבחן

הנאשם תיאר את הקשר הזוגי עם המתלוננת לאורך השנים כמאופיין בתקשורת טובה, אולם, בתקופה שקדמה

לעבירה, מסיבה שאינו מבין, אשתו מיעטה בתקשורת עימו, ובעקבות זאת חש צער. חרף אופי היחסים ביניהם בשנים האחרונות, העדר התקשורת והרגשות השליליים שנלווים לכך, הנאשם אינו מעוניין לסיים המערכת הזוגית עם המתלוננת. הנאשם תיאר את בנו, נפגע העבירה, כילד בעל רגישות גבוהה וסף תסכול נמוך. עם זאת, הנאשם מסר כי אינו מודע לקשיים חריגים אותם חווה בנו במסגרות השונות, ותיאר קשר קרוב ומשמעותי עם בנו.

לגבי העבירות נשוא כתב האישום, לדברי הנאשם אלה ארעו בתקופה בה הוא ואשתו נטו לחילוקי דעות, והתקשו לקיים תקשורת תקינה ולהתמודד באופן מקדם עם קונפליקטים שעלו בקשר הזוגי. הנאשם הרגיש שאשתו מתייחסת אליו באופן פוגעני, שאינה מקדישה לו תשומת לב והייתה ממוקדת בעצמה ובאחרים, ומדבריו ניכר כי חש בדידות ותחושות פגיעה ודחייה נוכח התרחקותה ממנה. עוד תיאר כי בנו לקח על עצמו תפקיד ונטה לגונן על אימו בעת קונפליקט בינו לבין אשתו באירוע זה. הנאשם מסר כי באירוע הנדון, נהג באלימות מילולית כלפי בת הזוג ובנו וכן דחף את אשתו, אך הכחיש חלקים מכתב האישום, הפחית מחומרת האלימות והיה עסוק בהגנה על עצמו נוכח האלימות בה נהג בנו כלפיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הפחית מחומרת מעשיו ומחומרת הקונפליקט בינו ובין בת הזוג והשלכותיו על ילדיהם, ובפרט בנם נפגע העבירה וכן כי לצד הבעת הצער מצד הנאשם על התנהגותו באירוע, השליך האשמה על בת הזוג ועל בנו, עד שניכר כי תופס עצמו כקורבן בקרב בני המשפחה.

משיחה עם המתלוננת, עלה כי בני הזוג מתגוררים יחד אך אינם מקיימים קשר זוגי. המתלוננת שללה אלימות פיזית מאז אירוע העבירה, אך דיווחה על מקרי אלימות מילולית כלפיה וכן תיארה כי שבר חפצי אומנות אותם יצרה. שירות המבחן התרשם כי המתלוננת מתמודדת לאורך השנים עם התנהלות בעייתית ואלימה מצד הנאשם, המתקשה בוויסות התנהגותו ובעיקר נוכח נטייתו להשתמש לרעה באלכוהול. לדבריה, באירוע העבירה בנם התערב בכדי לגונן עליה ולכן הנאשם פנה בהתנהגות אלימה מולו, אך בשגרה הנאשם לא פועל באלימות כלפי ילדיו. מדיווח גורמי הטיפול במחלקה לשירותים חברתיים חולון עולה כי המשפחה מוכרת להם משנת 2006 על רקע קשיים כלכליים וכי האישה מדווחת לאורך השנים אודות התנהלותו הבעייתית של בעלה במסגרת המשפחה, לרבות קשיי תקשורת ושימוש בילדים לצורך העברת מסרים ביניהם באופן החושף אותם למתרחש בקשר הזוגי. עוד עולה כי מדווחת על צריכת אלכוהול, תחת השפעתו מתנהג אליה באלימות מילולית. עם זאת, בשנה האחרונה לא התקבלו דיווחים המעלים חשד לפגיעה כלשהי של הנאשם בילדיו הקטינים או בבת זוגו.

לצד הכחשתו, הנאשם מעוניין להשתלב בהליך ראשוני ביחידה לטיפול בהתמכרויות לשם אבחון מצבו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא מוטיבציה חיצונית הקשורה בעיקר לקידום ההליך המשפטי הנוכחי וכי הנאשם מתקשה ליתן אמון, ולאור זאת מוסר מידע חלקי בלבד על קשייו הזוגיים, המשפחתיים והכלכליים.

שירות המבחן סבר כי קיים סיכון להשנות התנהגות אלימה מצד הנאשם במסגרת הזוגית וכי קיימת נזקקות להשתלב בטיפול ממוקד, שכן אינו רואה בעייתיות במצבו, מתקשה לבחון דפוסי ומונע ממוטיבציה חיצונית בעיקר, כך שהערכת שירות המבחן כי בשלותו להיעזר באופן כן ולהתמסר לטיפול הינה נמוכה. יחד עם זאת, נוכח מורכבות המקרה, שירות המבחן ציין כי במידה והנאשם יביע נכונות לשתף פעולה, יבחן התגייסותו לטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות.

5. בהמשך התקבל תסקיר משלים, שני במספר, מיום 08.12.20, לפיו בתקופת הדחייה הנאשם פנה להירשם ביחידה לטיפול בהתמכרויות בחולון ונערכה לו פגישה ראשונית, בה התקשה למקד צרכיו לטיפול. לגבי הקשר עם אשתו, הנאשם תאר התייחסות היחסים ביניהם וכי חזרו לקיים תקשורת האחד עם השני, אך המשיך להתקשות להתייחס לקשיים או בעייתיות העולה כיום בקשר הזוגי ובתפקודו ההורי. המתלוננת מצדה מסרה כי

בחודשים האחרונים חלה התמתנות בהתנהגותו. שירות המבחן התרשם כי נוטה להימנעות מתכנים העלולים להוביל לעימות או מתח ביחסים. המתלוננת מסרה כי הנאשם פונה לשתיית אלכוהול בסופי שבוע אולם לא חזר לאלימות פיזית כלפיה או לאלימות כלפי רכוש ואינה חשה איום או חשש מפניו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצמצם בדיווחיו ומתקשה להתייחס לקשיים שעולים בחייו ומדפוס צריכת האלכוהול, ומשליך בעיותיו על אחרים. עם זאת, הנאשם חזר וביטא רצון לשיתוף פעולה, כאשר התרשמות שירות המבחן היא כי הנכונות הטיפולית שמבטא מונעת ממוטיבציה חיצונית סביב ההליך המשפטי הנוכחי. שירות המבחן בספק לגבי בשלותו של הנאשם לערוך הליך טיפולי משמעותי ממנו יוכל להתירם. עם זאת, ציין שירות המבחן כי במידה ובית המשפט ימצא לנכון לפנות לאפיק שיקומי טיפולי, יוכלו לבחון השתלבותו במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות בחולון, במסגרת תקופת דחייה ממושכת.

6. במסגרת דחייה נוספת, התקבל תסקיר משלים, שלישי במספר, מיום 02.03.21, לפיו במהלך תקופת הדחייה, ביקש הנאשם להשתלב בגמילה פיזית ראשונית. בהתאם, ביום 20.12.20, השתלב הנאשם בטיפול במסגרת אשפוזית "ויקטוריה" בראשון לציון, במהלכו חזר על עמדתו כי אינו רואה עצמו מכור לאלכוהול. לצד זאת, הנאשם השתתף בשיחות פרטניות וקבוצתיות, שיתף פעולה עם הצוות, בצע את כל שהוטל עליו וביטא מוטיבציה להמשך טיפול. עולה כי הנאשם נמצא בשלב אבחון ראשוני, וכי מאז סיום התקופה באשפוזית ניכר שינוי בהתייחסותו לטיפול. עם זאת, לאור המצאותו בשלב אבחון ראשוני בלבד, עולה קושי להתייחס לצרכיו הטיפוליים סביב פנייתו לשתיית אלכוהול.

הנאשם, מצידו, מסר כי סיים השתתפותו בגמילה הפיזית ועשה המוטל עליו בכדי להראות המוטיבציה והמחויבות להליך הטיפולי. סיפר כי חווה באשפוזית כי מצבו אחר מהשהיה במסגרת. הנאשם מסר כי מעוניין להמשיך ההליך הטיפולי במסגרת היחידה, אך זאת בעודו מתקשה להתייחס למטרות טיפוליות ולדפוסים הדורשים שינוי בהתנהגותו. באשר לקשר עם אשתו, שלל בעייתיות בתחום האלימות הזוגית. באשר לבנו, מסר כי בעקבות הטיפולים בהם לקח חלק הבין כי היה מעיר לבנו ומתערב בחייו באופן שהיה מעורר כעס אצל בנו, אולם כיום מאפשר לו להתנהל באופן חופשי מבעבר, מה שמייצב היחסים עימו. המתלוננת מצידה מסרה כי לאחר שהנאשם חזר מהאשפוזית, ניכר שינוי לטובה בהתנהגותו. אולם, שירות המבחן הבין מדבריה כי גם בעת הזו במצבי קונפליקט הנאשם ממשיך להתנהל מולה באופן אלים מילולית, על אך שאינה חוששת מהישנות התנהגות של אלימות פיזית או אלימות כלפי חפצים.

שירות המבחן מתאר כי בעבר, הנאשם עדיין מתקשה להתייחס ולהכיר בדפוסיו הבעייתיים. עם זאת, ניכר כי המפגש עם המסגרת הטיפולית, אותו הנאשם חווה כמטיב, הוביל לשינוי במוטיבציה, שיתכן שסייע לנאשם לקדם עצמו. עם זאת, הנאשם מתקשה למקד מטרות לטיפול. בסופו של תסקיר, המלצה על דחיית הדיון במשך שלושה חודשים במהלכם ימשיך שירות המבחן לבחון השתלבותו במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות בחולון.

7. במסגרת דחייה נוספת, התקבל תסקיר משלים, רביעי במספר, מיום 01/06/21, לפיו הנאשם עדיין מצוי מחוץ למעגל התעסוקה, זאת לצד התרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם מצוי בתחושת אבילות על פטירת הוריו לאחרונה. עולה כי במהלך השנה האחרונה השקיע הנאשם מירב זמנו בטיפול בהוריו, וכעת חסר מסגרת מארגנת, דבר המשפיע על חייו.

הנאשם המשיך לשלול בעייתיות בתחום האלימות הזוגית והשימוש באלכוהול, ולצד הגעתו למפגשים ביחידה לטיפול בהתמכרויות באופן רציף, דבר המטיב עמו, שלל נזקקות לטיפול בתחום השימוש בחומרים. עוד תיאר כי בעקבות

חוסר הוודאות הנגרר מהמשכות ההליכים בעניינו, אינו פנוי לחיפוש עבודה וחושש שמא העונש שיוטל עליו יקשה ממנו לעבוד באופן רצוף.

העו"ס ביחידה לטיפול בהתמכרויות מסרה כי הנאשם זקוק וביקש לשתף אודות קשייו, אך מדובר אך בתהליך אבחוני אשר טרם מוצה, ומשכך קיימת חשיבות לסיום ההליך האבחוני בכדי לגבש התרשמות מלאה.

המתלוננת מסרה כי במשך תקופת הדחייה חלה התמתנות בהתנהגות הנאשם וכי חל שינוי בהתנהלותו, וכן כי אינה חוששת מהישנות התנהגות של אלימות פיזית כלפיה או כלפי רכוש.

שירות המבחן מסר כי כבעבר, הנאשם מתקשה להכיר בדפוסיו הבעייתיים ולהכיר בדפוסים הדורשים שינוי בהתנהלותו, אולם, פנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות, מגיע למפגשים באופן קבוע, משתף את הגורמים ונעזר בטיפול, כך שבסופו של תסקיר, מאחר שהנאשם עודנו בשלבי אבחון ביחידה, שירות המבחן ביקש דחייה קצרה כבת חודשיים לשם סיום הליך האבחון וגיבוש תכנית טיפולית בעניינו.

8. במסגרת דחייה נוספת, התקבל תסקיר משלים, חמישי במספר, מיום 12/10/21, לפיו הנאשם עודנו מחוץ למעגל התעסוקה.

בעניינו של הנאשם התקיימה ועדת אבחון במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות, ומהדו"ח שהועבר מהעו"ס אשר טיפלה בנאשם עולה כי במהלך התקופה, הדיקות שנערכו לנאשם העידו על הימנעות מאלכוהול למעט בדיקה אחת, בעוד הנאשם שלל שימוש באלכוהול וטען כי ייתכן ומדובר במי פה או בושם. עוד הוסיפה כי נערכו ניסיונות לשלב את הנאשם בקבוצה במסגרת היחידה, אולם הוחלט להוציאו עקב אי בהירות אודות דפוסיו שימושו ובאם נדרש טיפול ממוקד בבעיית שתייה. מאידך, הנאשם הגיע לכל המפגשים הפרטניים בקביעות ובזמן, הביע רצון לעמוד בתנאי המסגרת ולהפריך הטענות בדבר תלות שפיתח באלכוהול. הגורמים המטפלים התרשמו כי הנאשם נוטה להתגוננות וחוסר סבלנות כאשר נשאל אודות דפוסיו ההתמכרותיים והתקשה להתייחס לדפוסיו האלימים, כפי שעלה בעבירה הנוכחית.

הנאשם תאר התייצבות היחסים בינו לבין אשתו המתלוננת ותיאר כי כיום ובעקבות ההליך המשפטי הנוכחי נמנע מלהסלים ויכוחים. בהתייחסותו לטיפול, תיאר כי נרתם מהמפגשים.

משיחה שנערכה עם המתלוננת, עולה כי קיימת רגיעה בקשר ביניהם וכי לא חוששת מהישנות התנהגות אלימה כלפיה או כלפי בנם, וניכר כי התייצבו היחסים וכי לא חזרה שוב התנהלות בעייתית מצדו. בנוסף, מאז ביצוע העבירה לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים.

בסופו של תסקיר, שירות המבחן מצא כי פחת הסיכון בעת הזו להשנות התנהגות אלימה, ושירות המבחן ממליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, וזאת לצד מאסר על תנאי והתחייבות להמנע מביצוע עבירה.

טיעוני הצדדים

9. התובעת המלומדת בטיעונה לעונש ציינה כי מדובר באירוע מתמשך, אשר התרחש בבית, מבצרו של אדם, על ידי מי שהיה מופקד על ביטחון אשתו ובנו והיה עליו להגן עליהם, אך הוא זה שפגע בהם.

התובעת הפנתה לפסיקה וציינה כי בעבירות כגון דא, המתחם נע בין 6 חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר.

התובעת התייחסה לתסקירי שירות המבחן וביקשה כי בית המשפט ישית על הנאשם 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ככל שהנאשם ימצא מתאים, מאסר על תנאי וקנס מרתיע.

10. הסנגור המלומד בטיעונו לעונש ציין כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, וביקש לאבחן את הפסיקה אשר הוגשה על ידי התובעת מענייננו. הסנגור ציין כי שירות המבחן בתסקירו המליץ לגביו את שהמליץ, באבחנה מהמקרה שלנו.

הסנגור הפנה את בית המשפט לכתב האישום, אשר תוקן לקולא, הנאשם הודה ונטל אחריות.

הסנגור ציין כי כפי העולה מתסקירי שירות המבחן, הנאשם עבר טיפול גמילה באישפוזית ומטופל על ידי שירות המבחן. שני הדברים, במהלך תקופה ממושכת.

הסנגור ביקש להפנות לכך שהנאשם חסך זמן שיפוטי ואת העדת אשתו ובנו.

המלצת שירות המבחן בעניין זה, ולא בכדי, היא לענישה צופת פני עתיד, של"צ וטיפול והסנגור ביקש לאמצה.

הסנגור הפנה את בית המשפט לכך שלנאשם אין תיקים נוספים, אישתו לא חשה מאויימת ויש רגיעה בבית ומדובר בנאשם הסובל מפוסט טראומה, מעוניין בטיפול ולוקח בו חלק, וכן ציין כי חלפו 4 שנים מעת העבירה.

עוד ביקש הסנגור להפנות את בית המשפט לכך שהנאשם ממשיך להתגורר עם אישתו, תחת אותה קורת גג, ולכן ביקש כי בית המשפט בהכרעתו את העונש יתחשב גם באינטרס של התא המשפחתי.

11. הנאשם, בדבריו האחרונים, ציין כי כיום היחסים עם אשתו ובנו תקינים לחלוטין, הם מתגוררים באותו הבית, יחד עם ילדים נוספים, והמצב המשפחתי טוב.

אירוע אחד - מתחם אחד

במקרה שלפנינו, סבורני כי מדובר בפרשיה עבריינית אחת, שכן קיים קשר הדוק בין המעשים, סמיכות הזמנים, הרקע וההקשר ומשכך יש להשקיף על מכלול מעשי הנאשם, כאירוע כולל אחד - ראו והשוו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.4.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15).

מתחם העונש ההולם:

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. במעשיו האמורים פגע הנאשם בערכים המוגנים של שלמות הגוף והנפש, כאשר לעבירות אלימות בתוך המשפחה נודעת משמעות מיוחדת המשקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן היתרה של עבירות מסוג דא.

הטעמים לחומרה נעוצים בעובדה כי מדובר בתקיפה בתוך מערכת משפחתית סגורה המבוססת על אמון הדדי, הקושי בחשיפה, מצבה של הנפגעת הקרועה בין מצב של אלימות המופנית כלפיה אל מול הרצון לשמור ולגונן על התא המשפחתי והנזקים הקונקרטיים והפוטנציאליים, בעיקר בתחום הנפשי והרגשי הנלווים לעבירות מסוג דא - ראו

בין היתר: רע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני (26.1.12) והפסיקה הרבה המצוטטת שם.

עוד לעניין הערכים המוגנים אפנה לדבריה של כבוד השופטת פרוקצ'יה במסגרת ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבתות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

14. נסיבות ביצוע העבירה הן על רקע ויכוח בין הנאשם לבנו, תקף הנאשם את המתלונן, בביתם, בכך שסטר לו בפניו וכן בהמשך נגח בפניו, כך שנגרם לו פצע בשפה. במהלך האירוע, המתלוננת ניסתה להפריד בין הנאשם למתלונן, ובתגובה, הנאשם סטר בפניה.

המדובר בפרץ אלימות משפיל, שאין להקל בו ראש, שהתרחש בביתם מבצרם של המתלוננים. מעשי הנאשם גרמו למתלונן נזק קונקרטי, פצע בשפה. כמו כן, נתתי דעתי לנזק שיכול היה להגרם באירוע אלימות זה.

15. בנסיבות המתוארות, מסקנתי היא כי **מידת הפגיעה** בערכים המוגנים במקרה זה איננה ברף הגבוה.

16. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירה, מחד, זהו מעשה אלימות בתוך המשפחה, שאין להקל בו ראש, מאידך ניכר כי מדובר באירוע נקודתי, ללא מסכת של "טרור משפחתי". לאור הנזק שנגרם, הערכים המוגנים לצד הפגיעה בהם, בשם לב למדיניות הפסיקה הנוהגת, המגוונת בעבירות מסוג דא -

מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ועד ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית.

להמחשה, בת"פ (תל-אביב) 49537-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני (5.1.20) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בשתי עבירות של תקיפת בת זוג, איומים ותקיפת קטין על ידי אחראי. למקרא כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם והמתלוננת בני זוג ולהם ילד משותף, קטין, ובעת הרלוונטית הייתה המתלוננת בהריון נוסף והשניים התגוררו בדירתם בבני ברק. ביום 15.11.2018, בשעת צהריים, החל הנאשם לגדף את המתלוננת וצעק עליה שתעזוב את הדירה.

בהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה אותה ברגלה. בהמשך, שלח למתלוננת הודעות קוליות ואיים עליה כי תשלם על כך ביוקר, תוך ששאל היכן בנם. בהמשך, חזרה המתלוננת אל הדירה, או אז דחף אותה הנאשם מחוץ לדירה וזו עזבה את המקום ביחד עם בנם הקטין. כשבועיים עובר ליום 15.11.2018, עת הקטין קילל בדירה, תקף אותו הנאשם בכך שסטר לו על פיו. בית המשפט קבע מתחם עונשי כנע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ ועד ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלוות. בית המשפט גזר על הנאשם, בן 28, נעדר עבר פלילי וללא תיקי מב"ד, שהודה בפתח משפטו, שחסך בזמן שיפוטי ניכר ושעבר ועובר הליך טיפול משמעותי, עונש של צו של"צ בהיקף של 100 שעות, לצד צו מבחן ומע"ת.

בת"פ (תל-אביב) 62667-12-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.12.19)- הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפת בת זוג. למקרא כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם והמתלוננת היו בני זוג בתקופה של 5 שנים. ביום 20.6.17 הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת, לאחר שבני הזוג כבר נפרדו, וזאת בשעת ליל, כשהוא בגילופין, למרות שהמתלוננת ביקשה ממנו שלא להגיע. הנאשם ביקש לשוחח אודות הפרידה והמתלוננת סירבה לשוחח על כך, או אז השליך הנאשם בשמים שהיו על שידת המתלוננת לרצפה. המתלוננת ביקשה מספר פעמים לעזוב את דירתה, או אז תקף אותה הנאשם בכך שסטר בפניה, וכאשר הדפה אותו, סטר לה שוב. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם, בן 40, נעדר עבר פלילי, ללא תיקי מב"ד, שהודה בפתח משפטו וחסך בזמן שיפוטי ניכר ובהעדת המתלוננת, תוך התחשבות בנסיבות חייו האישיות והעובדה כי שולל המשך התערבות טיפולית, עונש של מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך שנתיים לצד פיצוי למתלוננת בסך 1,500 ₪.

בת"פ (תל-אביב) 70100-10-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (4.7.19)- הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירה של תקיפת בת זוג. למקרא כתב האישום עולה כי הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים ולהם 3 ילדים קטינים. בני הזוג התגוררו בחולון בדירתם המשותפת במועד הרלוונטי לכתב האישום. ביום 25.10.18, בשעת לילה, על רקע ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת, היכה הנאשם בפניה באמצעות ידו הימנית, ואילו המתלוננת ניסתה לקום מכסאה בפינת האוכל, והנאשם אחז בראשה והפילה לעבר הכסא. האירוע ארע לעיני ילדיהם של בני הזוג. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם, בן 53, שלחובתו עבר פלילי שכולל הרשעה אחרונה רלוונטית, שהודה בפתח משפטו, שהביע חרטה על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי ניכר ובהעדת המתלוננת, ששולב בהליך טיפולי ושהה במעצר ממש משך 30 ימים, תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות ומצבו הרפואי, עונש של מע"ת בן 6 חודשים למשך 3 שנים לצד צו מבחן והתחייבות כספית.

וראו לעניין זה גם ת"פ (תל אביב-יפו) 4566-11-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15/01/15); ת"פ (תל אביב-יפו) 15096-08-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (05/11/18); ת"פ (תל אביב-יפו) 9015-04-17 **מדינת ישראל נ' פלוני**.

סטיה ממתחם העונש

במקרה דנן, לא מצאתי כי קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטיה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

מיקום הנאשם בתוך המתחם

כמצוות

17.

המחוקק, בסעיף 40 לחוק, על בית המשפט לקחת בחשבון, בעת ענישת הנאשם, את נסיבותיו האישיות אשר עמוד 7

אינן קשורות בביצוע העבירה. במקרה דנן נסיבות אלו נלמדות מטיעוני ההגנה, מתסקירי שירות המבחן ומדברי הנאשם.

הנסיבות הקונקרטיות

18. הנאשם כבן 55, נשוי ואב לחמישה ילדים, מתגורר עם משפחתו בחולון ואינו עובד מזה כשנה בעקבות צמצום במקום עבודתו.

הנאשם נעדר עבר פלילי, ולא נפתחו לו תיקים נוספים פרט לתיק זה.

19. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה בבית המשפט, חסך בזמן שיפוטי ניכר ובזמנם של עדי התביעה, ובעיקר חסך העדת המתלוננים בתיק זה.

לחסכון בהעדת מתלוננים בתיקי אלמ"ב יש ליתן משקל מיוחד בהינתן כל ההשלכות הנובעות מכך וההשפעה על התא המשפחתי, במיוחד שעסקין בבני זוג נשואים שממשיכים להתגורר תחת קורת גג אחת, ומהתרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם לא חזר להתנהלות אלימה כלפי אישתו ובנו.

לצד זאת, נתתי דעתי למאמצי הנאשם לשיקום, קרי, השתתפותו בטיפול במסגרת שירות המבחן, הגמילה מאלכוהול אותה ביצע וההשתתפות בטיפול בכדי לקדם ענייניו המשפטיים.

עוד נתתי דעתי לחלוק הזמן מעת ביצוע העבירה, מדובר בעבירות אשר בוצעו בשנת 2018, אשר כאמור, מאז, לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים והתא המשפחתי שריר וקיים.

20. שירות המבחן, בתסקירו האחרון לדיון הנוכחי, העיר כי פחת הסיכון להשנות התנהגות אלימה מצד הנאשם, והמליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה וזאת לצד מאסר על תנאי והתחייבות להמנע מעבירה.

21. בשולי הדברים, אם כי לא בשולי חשיבותם, אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. נוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית, שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל; רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל; רע"פ 340/21 פלוני נ' מדינת ישראל).

מיקום

22. בנסיבות, נכון וראוי כי הנאשם ימוקם ברף הנמוך של המתחם.

סוף דבר

23. לצד האינטרס הציבורי הדורש ענישה מוחשית ומרתיעה בעבירות כגון דא, יש לזכור ולהזכיר כי הענישה, גם לאחר

תיקון 113, היא לעולם אינדיבידואלית. לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 433/89 אטיאס נגד מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) (03.10.1989):

"זאת תורת הגישה האינדיבידואלית בתורת הענישה, המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים ל"הקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך תשמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שיידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים".

לאחר איזון

24.

כלל המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר על תנאי בן 8 חודשים, והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות.

ב. צו מבחן למשך שנה, בהתאם להמלצת שירות המבחן בתסקירו.

אני מזהירה את הנאשם כי אי עמידה בהוראות צו המבחן, עלולה להוביל להפקעתו, החזרתו לאולם בית המשפט וגזירת ענישה חלופית ונוספת.

ג. אני מחייבת את הנאשם לחתום על התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, והתנאי שלא יעבור כל עבירת אלימות.

צו כללי למוצגים. מוצגים נוספים, ככל שישנם בתיק זה, יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת, תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל-אביב בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, י"א חשוון תשפ"ב, 17 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.